

O b č a n s k é s d r u ž e n í O B Z O R
ul. 5 května 32/16, 460 01 Liberec 1

V Ý R O Č N Í Z P R Á V A

za rok 2008

O roce 2008 můžeme říci, že byl jedním z nejúspěšnějších roků v historii našeho občanského sdružení. Stihli jsme toho opravdu hodně, a to hlavně díky příchodu několika nových členů s neutuchajícími nápady.

V únoru jsme tradičně navštívili předávání ceny Mosty 2007, kterou uděluje Národní rada osob se zdravotním postižením organizacím i jednotlivcům za mimořádný přínos pro zdravotně postižené. Celá slavnost včetně kulturního pořadu a rautu proběhla v Chrudimi. Cestování bylo trochu složitější, protože ČD nám nabídly cestu z Liberce do Pardubic a zpět v poštovním vagonu. Nebylo to zrovna to nejpříjemnější, ale byli jsme nakonec rádi, že vůbec můžeme jet. Další neskutečné zážitky přinesl lehce chaotický přesun z Pardubic do Chrudimi a pak zpět z Chrudimi na nádraží do Pardubic. Ale dobrá věc se podařila, všichni nakonec své spoje stihli a my všichni jsme opět byli bohatší o vědomí, že existují dobří lidé připraveni pomáhat těm, kteří pomoc potřebují.

V únoru jsme také ve spolupráci s firmou S-COMP Centre CZ, s.r.o. a občanským sdružením TOP HANDICAP dokončili poslední vzdělávací projekt Environmentální výchova, na který finančně přispěl také Magistrát města Liberce. Projekt byl zaměřen na zvyšování počítačové gramotnosti, rozvoj osobnosti a komunikační dovednosti pro ty, kteří se nemohli zapojit do předcházejícího projektu EQUAL-ADIP.

Celé předjaří ale bylo věnováno přípravě velké mezinárodní konference. Díky našim dobrým stykům s polskou pobočkou Institutu pro mezinárodní spolupráci v Bonnu se našly finance a tak mohla být ve dnech 28.-29.3.2008 uspořádána konference na téma Vzdělávání dospělých - prostor pro sociální inkluzi a multikulturní porozumění. Zúčastnila se jí téměř stovka delegátů ze 12 zemí a záštitu nad ní převzali primátor Statutárního města Liberce pan ing. Jiří Kittner a hejtman Libereckého kraje pan Petr Skokan. Konference se opravdu vydařila. Všechny diskusní příspěvky se setkaly s velkým zájmem. A s velkým zájmem se setkala i návštěva libereckých kulturních a vzdělávacích institucí, které jsou chloubou našeho města a do oblasti celoživotního vzdělávání bezesporu patří – Krajská vědecká knihovna a IQ Park v Centru Babylon.

Ještě jednou se musím na okamžik vrátit k mezinárodnímu projektu EQUAL-ADIP s názvem Rozvoj adaptability občanů se zdravotním postižením pro lepší uplatnění na trhu práce, který připravila pražská firma S-COMP Centre., s.r.o. Samotná vzdělávací fáze, skládající se ze 4 modulů, byla zrealizována v roce 2007. V první polovině roku 2008 byly výsledky vzdělávání prezentovány v Berouně na dvoudenním semináři pro zástupce úřadů práce z celé republiky. Několik frekventantů kurzů z našeho sdružení seznamovalo pracovníky úřadů práce, zodpovědné za zaměstnávání osob se zdravotním postižením s tím, co vše se během kurzů naučili a jak je možné si zvyšovat tímto způsobem kvalifikaci. Jejich vystoupení se setkalo s velkým ohlasem. Závěrečné hodnocení projektu se pak konalo v měsíci květnu v Kongresovém centru v Praze. Naši členové měli možnost hodnotit jednotlivé moduly na mezinárodní úrovni před členy transnacionálního partnerství z Velké Británie, Francie a Maďarska..

Celý projekt a všechny jeho jednotlivé fáze od přípravy po závěrečnou diseminaci jsme pak měli možnost prezentovat na mezinárodní konferenci v rámci cyklu pravidelných setkávání na téma celoživotního vzdělávání v Budapešti v listopadu 2008.

Samozřejmě, že jsme se nevěnovali pouze vzdělávání, ale uskutečnili jsme řadu dalších akcí. I když vlastně některé z nich se vzděláváním také bezprostředně souvisí. Tím mám na mysli velmi oblíbené vycházky s panem dr. Mohrem ze Severočeského muzea, návštěvu samotného muzea i návštěvu libereckých kostelů s erudovaným výkladem pana faráře. Návštěva muzea byla fyzicky velmi náročná, protože muzeum má k bezbariérovosti skutečně daleko. Ale asistenti namasírovali svaly, paní Bc. Lenka Bobvošová z Reha-techu zapůjčila schodolez a tak se nakonec povedlo úskalí schodů před muzeem i v něm úspěšně zdolat. A stálo to opravdu za to. Kromě chodících členů vlastně byli vozičkáři v této kulturní instituci poprvé v životě.

Kulturou jsme žili v průběhu roku zcela systematicky. Dvakrát jsme byli v Malém divadle a několikrát v kině, včetně letního promítání cimrmanologických filmů v Lidových sadech. Léto bylo věnováno dalším kulturním, sportovním a společenským akcím. Nesmíme zapomenout na výlet a koncert na Ještědě, kde se ale proti nám spiklo počasí. S elektrickým vozíkem v bouřce a lijáku – to opravdu není to nejlepší. Ale i to patří k životu. A jaké by to bylo léto, kdyby se v něm čas od času nepekly buřty. Stadionek v Rochlicích pro nás byl jak šitý na míru. Dobře dostupný, hezké počasí, dobré buřty i dobře vychlazené pivo – prostě pohoda jak má být.

Velmi zdařilou akcí byl i výlet do děčínské ZOO. Byl to sice kousek v pravdě kaskadérský, protože málokteré město je tak kopcovité, jako právě Děčín. Využili jsme opět vláček, tentokrát jsme naštěstí putovali jako řádní cestující, nikoliv jako balíky v poštovním voze. Děčínská ZOO je malá, ale pěkná a zážitek z ní také. O něco horší zážitek však byl ze setkání s agresivním bezdomovcem. Nejspíš ho v tom horku bolely nohy a záviděl našim členům, že se mohou vozit na vozíku.

Začátkem srpna jsme tu měli milou návštěvu. Přijeli Mette, Karsten a Michelle Skov z Dánska. Naši přátelé a partneři z partnerské organizace Pindstrup Centret u nás strávili krásný týden. Přálo nám

počasí a tak jsme mohli našim hostům ukázat ta nejhezčí místa z našeho kraje. Dánům se u nás moc líbilo a určitě s námi stráví další prázdniny i se svými kolegy z Pindstrup Centret..

Hlavní událostí konce léta byla naše dovolená v Chorvatsku. Ostrov Šolta, jeho obyvatelé, romantické vesničky a krásná příroda nás přivítali již po čtvrté. I v roce 2008 pro nás pobyt zajistila CK HAP TOUR a dopravu DPML. Dovolená byla úžasná – počasí vyšlo, denní rehabilitace v moři,

bazénu i na souši udělala své a mořský vzduch stejně tak. Pobytu se spolu s námi již tradičně zúčastnili naši kamarádi z partnerské organizace HandicapVerein Sonnenstrahl Oybin. Mnozí z nich pracují v chráněných dílnách v Žitavě, a tak bylo mnoho témat k večerním debatám. Domluvili jsme se i na podzimní návštěvě jejich pracoviště. Jediným problémem naší dovolené je vždy doprava – její finanční náročnost i to, že se vždy něco stane s autobusem. V roce 2007 se porouchala plošina, o rok později se objevily jiné problémy s hydraulikou. Oba řidiči DPML, pan Třešňák i pan Tatiček, si zaslouží obdiv za to, jak dokázali autobus opravit a opět zprovoznit. Ještě, že jsou všude hasiči, kteří mají nějakou vlastní autodílnu a jsou ochotni do svého království pustit i cizince. Kromě toho, že jsme Šoltu projeli křížem krážem, jsme měli možnost výletu na ostrov slunce - ostrov Hvar. I tento výlet se nám vydařil stejně jako celý pobyt. Těžko bychom jej však mohli uskutečnit bez finanční pomoci Magistrátu města Liberce, Krajského úřadu Libereckého kraje a Nadace Preciosa.

Na podzim jsme dostali velmi milé pozvání do Polska. Naše partnerská organizace Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym, Koło w Tarnobrzegu, slavila 15. výročí svého založení. Jako první v Polsku začala provozovat chráněné dílny, vzdělávat osoby s mentálním a kombinovaným postižením, později nabízet pomoc i rodinám s postiženými členy. Zástupci sdružení se těchto oslav velmi rádi zúčastnili. A protože naše vztahy jsou dlouhodobě velmi pěkné a dobré, domluvili jsme se, že příští rok strávíme společnou dovolenou ve Vysokých Tatrách v Zakopaném. Na tento pobyt pozveme i naše partnery a přátele z Německa.

Jak již bylo zmíněno, v listopadu jsme navštívili Budapešť. Na mezinárodní konferenci celoživotního vzdělávání na téma Learning Cities se sešli zástupci 5 zemí bývalého východního bloku. Bylo velmi zajímavé porovnávat zkušenosti především z oblasti neformálního vzdělávání. Pro nás bylo i důležité osobní setkání s ředitelem Institutu pro mezinárodní spolupráci v Bonnu panem prof. Dr. Eckerhardtem Nuisslem, který se velmi živě zajímal o problematiku vzdělávání osob se zdravotními handicapy. Prezentace projektu ADIP a hlavně projekt samotný a jeho možná aplikace i v jiných státech se setkaly s velkým zájmem. Jednotlivé moduly jsou aplikovatelné po menších úpravách i v dalších zemích bývalého východního bloku. Jinak samotná Budapešť je sice krásná, ale kromě supermoderního centra z betonu, skla a oceli a úplné placatosti, tedy bez chodníků, má k bezbariérovosti velmi daleko. Snad nikde jinde jsme se nesetkali s tak vysokými obrubníky. Na druhou stranu – dobrá posilovací metoda pro svaly našich asistentů.

Koncem listopadu nás čekaly ještě dvě návštěvy. Tou první byla návštěva chráněných dílen v Žitavě. Měli jsme možnost prohlédnout si výrobní a montážní haly, šicí dílnu, zahradnictví, ale také učebny a jídelnu. Systém financování, možnosti uplatnění i celé zázemí můžeme našim handicapovaným kamarádům z Německa jen závidět. Při této cestě jsme ještě navštívili gotický křížový kostel se světovým unikátem – Žitavským postním plátnem.

Poslední velmi důležitou akcí byla účast předsedkyně sdružení na výročním zasedání Social Platform v Bruselu. Tato platforma sdružuje neziskové organizace působící v sociální, případně vzdělávací oblasti ve všech zemích Evropské unie. Povedlo se navázat nové kontakty, které bychom chtěli rozvíjet v příštích letech.

Velkým pozitivem je to, že se nám také povedlo zprovoznit webové stránky www.iobzor.org. Co se však tak dobře nedaří, to je jejich pravidelná aktualizace. Budeme se snažit co nejvíce, aby i tato záležitost dobře fungovala co nejdříve a co nejlépe. Děje se hodně věcí, které si zaslouží být zveřejněny.

Některých našich akcí se zúčastňují i členové jiných libereckých organizací (Tulipán, TOP HANDICAP, DRAK) i jednotlivci s různým typem zdravotního postižení, kteří na základě předcházejících ne příliš dobrých zkušeností nechtějí být nikde organizováni. Kromě toho spolupracujeme s Akademickou poradnou pro osoby se zdravotním postižením při Technické univerzitě a Akademií J.A.Komenského v Liberci.

Našimi zahraničními partnery jsou i nadále členové sdružení HandicapVerein Sonnenstrahl Oybin, Svaz lidových vysokých škol Polska, Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym, Koło w Tarnobrzegu, Motivació v Maďarsku a Pindstrup Centret v Dánsku.

Jsme rádi, že se nám povedly splnit vlastně všechny plány a předsevzetí. Všichni členové sdružení se mohli aktivně zapojovat do nejrůznějších aktivit podle svého aktuálního zdravotního stavu a nálady. Žádnou činnost bychom však nemohli zrealizovat bez pomoci našich asistentů a pomocníků – dobrovolníků, kteří s námi spolupracují a pomáhají vždy, když je třeba, bez jakéhokoliv nároku na mzdu či odměnu.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kteří nám v naší činnosti pomáhali – jak prací, tak finančními prostředky. Naše poděkování patří Magistrátu města Liberce, Krajskému úřadu Libereckého kraje, Nadaci Preciosa a Nadaci Škola hrou.

Eva Vosáhllová

V Liberci dne 10. února 2008